

003 Nazwisko CHRUSZCZEWSKI Imiona Stanisław lat życia 80

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 1887 Miejscowość Kalisz

010 Data śmierci 19.01.1964 1965 Miejscowość Łódź

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

..... Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog

..... Ankieta

..... Lista Stowarzyszenia

..... Grodziska

..... Suchecitz

Inne "Goniec Karpacki" (280)... 1965 r.

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa
- 032 Rodzaj wojska
- 033 Stopień wojskowy
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód dziennikarz - czas II wojny światowej spędził w Palestynie i Egipcie
- 038 Tytuły naukowe
- 042 Instytucje
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Stanisław KEMPNER
od 1938 - CHRUSZCZEWSKI

pseud. Stanisław Bał
ut. Rode Kowalski
Zbigniew Morski

Kurier Łódzki od 1909
Dziennik Łódzki - po wojnie

S. P. STANISŁAW CHRUSZCZEWSKI

W Łodzi zmarł w wieku lat 80 szeroko znany dziennikarz, krytyk teatralny i działacz społeczny Stanisław Chruszczewski.

Zmarły rozpoczął pracę dziennikarską w roku 1908 w największym dzienniku łódzkim: „Kurier Łódzki”. W czasie pierwszej wojny światowej Chruszczewski obok pracy dziennikarskiej rozpoczął na szeroką skalę działalność społeczną, niosąc pomoc zubożałej ludności w dziedzinie walki z chorobami.

Usilnie dążył do postawienia stanu zdrowotnego tego wysoce przemysłowego miasta, pozbawionego wówczas urządzeń kanalizacyjnych, na nowoczesnym poziomie.

W roku 1918, a więc już w wolnej Polsce, Stanisław Chruszczewski kontynuuje tę działalność, obejmując stanowisko naczelnika Wydziału Zdrowia w magistracie łódzkim. Na stanowisku tym przyczynił się wybitnie do rozbudowy szpitali, przytułków i schronisk dla bezdomnych, a służbę zdrowia tego blisko milionowego miasta postawił na poziomie najwyższym w jego historii.

Piastując stanowisko kierownika w służbie zdrowia publicznego, Stanisław Chruszczewski nie zaniechał swej działal-

Janina Karpuch (280) 1905

036 Zawód dziennikarz - czas II wojny światowej... spędził w Palestynie i Egipcie

038 Tytuły naukowe

042 Instytucje

044 Obozy

046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Stanisław KEMPNER
od 1938 - CHRUSZCZEWSKI

pseud. Shavitael Bat
ut. Rodu Korablu
Ziguiem Norstu

Kurier Łódzki od 1909
Dziennik Łódzki - po wojnie

S. P. STANISŁAW CHRUSZCZEWSKI

W Łodzi zmarł w wieku lat 80 szeroko znany dziennikarz, krytyk teatralny i działacz społeczny Stanisław Chruszczewski.

Zmarły rozpoczął pracę dziennikarską w roku 1908 w największym dzienniku łódzkim: „Kurier Łódzki”. W czasie pierwszej wojny światowej Chruszczewski obok pracy dziennikarskiej rozpoczął na szeroką skalę działalność społeczną, niosąc pomoc zubożałej ludności w dziedzinie walki z chorobami. Usilnie dążył do postawienia stanu zdrowotnego tego wysoce przemysłowego miasta, pozbawionego wówczas urządzeń kanalizacyjnych, na nowoczesnym poziomie.

W roku 1918, a więc już w wolnej Polsce, Stanisław Chruszczewski kontynuuje tę działalność, obejmując stanowisko naczelnika Wydziału Zdrowia w magistracie łódzkim. Na stanowisku tym przyczynił się wybitnie do rozbudowy szpitali, przytułków i schronisk dla bezdomnych, a służbę zdrowia tego blisko milionowego miasta postawił na poziomie najwyższym w jego historii.

Piastując stanowisko kierownicze w służbie zdrowia publicznego, Stanisław Chruszczewski nie zaniechał swej działalności dziennikarskiej i pisarskiej, współpracując stale z „Kurierem Łódzkim” i innymi pismami miejscowymi oraz stołecznymi. Był cenionym teatrologiem. Napisał kilka rozpraw o teatrze oraz dwie sztuki, grane były one w Łodzi i Warszawie.

Utrzymywał ożywione stosunki towarzyskie z największymi aktorami teatrów polskich. Opublikował w prasie łódzkiej i stołecznej szereg wspomnień z życia koryfeuszy sceny polskiej.

Podczas ostatniej wojny doznał ciężkich przepraw. W czasie natarcia Niemców na Łódź, w pierwszych dniach września 1939 roku, niemal cudem uniknął zaareztowania go przez hitlerowców. Wobec ogólnej dezorganizacji i braku środków transportu tylko dzięki pomocy przyjaciół udało mu się wyrwać z pierścienia wojsk niemieckich okrążających miasto.

Po przekroczeniu granicy rumuńskiej, udał się do Bukaresztu, pracując w polskiej Y.M.C.A., okazywał dużo życzliwości żołnierzom, którzy po ucieczce z obozów internowanych, wyjeżdżali do organizujących się oddziałów, we Francji i Brygady Karpackiej w Syrii.

W latach późniejszych szczęśliwie przedostał się na Bliski Wschód i czas wojny spędził w Palestynie i Egipcie. W Jerozolimie prowadził z ramienia władz polskich w świetlicy Delegatury, Nablus Road 8, tzw. „dzienniki mówione”, w których brali udział dziennikarze i pisarze przebywający wtedy w Ziemi Świętej. Brali w nich udział m. in. Zenon Wyrzykowski, Stefan Lege-

żyński, Marian Czuchnowski, Ewa Mierozewska i inni. W sumie było tych „dzienników” ponad sto. Wkrótce po zakończeniu wojny powrócił do rodzinnej Łodzi, ale nowe władze miejskie nie powierzyły mu już dawnego stanowiska naczelnika wydziału zdrowia. Ostatnie lata poświęcił badaniu dziejów teatrów oraz historii Łodzi. Pisywał też felietony na tematy obyczajowe. Wydał także jedyną w swoim rodzaju pracę z zakresu zdrowia w drukarstwie pt.: „Hygiena pracy w drukarstwie”. J. M.